

af, at man ved at aabne de unge Arbejdere Adgang til at nyde teoretisk Undervisning søger at bane Vejen for, at Faget kan blive højet i det hele taget; men netop dette har jo ogsaa Flertallet haft for Øje ved sit Ændringsforslag til § 4, som bl. a. gaar ud paa, at Hviletiden skal lægges saaledes, at der bliver Lejlighed til at frekventere en paa Stedet værende Handelsskole eller teknisk Skole. I øvrigt anser jeg det for ganske særlig u hensigtsmæssigt for Udviklingen af de unge Arbejders Arbejdsevne i selve Uddannelses-tiden at stille uforholdsmæssig ringe Krav til deres Arbejdsydelse. Nej, lad bare de unge Mennesker, naturligvis inden for rimelige og passende Grænser, lære at bestille noget. Jeg har selv som 14-årig Landvæsenselev maattet se at finde mig til Rette med en Normalarbejdsdag, omfattende 12 Timers strengt Arbejde, og jeg har altid anset det for et Gode, at der ved Starten til min faglige Uddannelse blev aabnet mig Adgang til at faa Arbejdsevnen udviklet. Nu hævdede imidlertid det ærede Medlem — og dette er jo hans Hovedargument for Kravet om den 8 Timers Arbejdsdag for unge Bageriarbejdere —, at der her er Tale om et Arbejde, som foregaar om Natten. Dette er rigtigt nok, men det ærede Medlem maa dog samtidig holde sig for Øje, at her er Tale om et ikke særlig anstrengende Arbejde og endvidere om et Arbejde, som ved Ændringsforslagene til § 4 — for øvrigt paa dette Punkt i Overensstemmelse med selve Lovforslaget — begrænses til $9\frac{1}{2}$ —10 Timer i Døgnet. Hvis det saadant Krav til de unge Menneskers Arbejdsydelse skulde kunne siges at være overdrevet, hvad skulde man saa sige om de unge Sømandslærlinge, som ogsaa have Natarbejde, og vel at mærke under den Form, at Hviletiden tilmaales dem i Fri-vagter à 4 Timer, medens der jo her til-sikres de unge Bageriarbejdere en samlet Hviletid af mindst 8 Timer?

Det ærede Medlem tog dernæst Afstand fra et Par af Flertallets Ændringsforslag, nemlig for det første Ændringsforslaget til § 5 under Nr. 11, som gaar ud paa, at Arbejdere med en samlet egentlig Arbejdsfrihed paa mindst 16 Timer inden for det Tidsrum, som ellers er forbeholdt denne, efter nærmere fastsatte Regler skulle kunne anvendes til Surlægning og dermed beslægtede Arbejder. Jeg har allerede omtalt, at dette Arbejde er begrænset til en Time, at det kræves henlagt enten til Arbejdsfrihedens Slutning

eller til dens Begyndelse, og at der skal ydes Arbejderne tilsvarende Godtgørelse i Form af Arbejdsfrihed i Ugens Løb. Under disse Omstændigheder skønner jeg ikke, at det kan være til væsentlig Ulempe for de paagældende Arbejdere, medens det for Arbejdsgiveren kan være af Betydning, for saa vidt som Arbejdsgiveren ikke derved tvinges til til Stadighed selv at skulle udføre det paagældende Arbejde. For de større Virksomheder, hvor der er Folk nok at skifte med, vil denne Bestemmelse jo slet ikke faa nogen praktisk Betydning, men det ærede Medlem maa ikke overse, at den for de mangfoldige mindre Virksomheder, som findes spredte over Landet, kan have stor Betydning, og da navnlig for de Virksomheder, hvor enten Arbejdsgiveren paa Grund af Affældighed er afskaaren fra selv at kunne udføre disse Arbejder, eller hvor Indehaveren maaske er en Enke eller en anden, som slet ikke er i Stand til at udføre dem. Jeg tror derfor, at det ærede Medlem i høj Grad overvurderer Rækkevidden af denne Bestemmelse. Jeg tror i øvrigt at turde udtale, at den paagældende Bestemmelse sikkert i Praksis vil blive anvendt med al ønskelig Varsomhed og Hensyntagen til de vedkommende Arbejders Tarv.

Det ærede Medlem tog dernæst Afstand fra Flertallets Ændringsforslag til § 7 under Nr. 16, som gaar ud paa, at der indtil 15 Gange i det enkelte Kalenderaar skal kunne finde Afvigelse Sted fra Bestemmelserne om Arbejdsordningen i §§ 4 og 5. Det ærede Medlem mente, at den af Flertallet foreslaaede Ordning vilde være betænkelig ogsaa for Arbejdsgiverne, idet den aabnede Adgang til Konkurrence, og det ærede Medlem fremholdt, at man kunde tænke sig, at naar der i en By var 4 Bagere, vilde den ene efter den anden af Konkurrencehensyn benytte Søndagene, saaledes at der altid i den paagældende By virkedes under Fravigelse fra de givne Bestemmelser. Det ærede Medlem maa imidlertid ikke overse, at Vilkaaret for, at en saadan Afvigelse kan finde Sted ifølge Ændringsforslaget saavel som ifølge Lovforslaget, er, at der afholdes Folkemøder, Udstillinger eller lignende. Og naar det ærede Medlem — og det sikkert nærmest af Hensyn til Bagerifagets Arbejdere — finder, at det er uforholdsmæssigt meget, at der skal være Adgang til 15 Gange i Løbet af Kalenderaaret at foretage en saadan Afvigelse, saa maa man ikke overse, at den foreslaaede Bestemmelse i hvert Fald er meget liberal, sammenlignet med